

ת"פ (חיפה) 27619-07-22 - מדינת ישראל נ' פואד מרזוק

ת"פ (חיפה) 27619-07-22 - מדינת ישראל נ' פואד מרזוק מהוזי חיפה

ת"פ (חיפה) 27619-07-22

מדינת ישראל

נ ג ד

פואד מרזוק

בית המשפט המוזי בחיפה

[25.12.2024]

כבוד השופט גיל קרזבום

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתווך בעבירות של נשיאת והובלת נשק - עבירה לפי סעיף 144 (ב) (רישא + סיפא) לחוק העונשין, חבלה בכוונה מהמירה - עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, ועבירה של ירי מנשק חמם - עבירה לפי סעיפים 340א(ב)(2+1) לחוק העונשין.

2. הסדר הטיעון מתייחס לתיקון כתוב האישום ואינו כולל הסכומות לעניין העונש שיוטל על הנאשם.

עובדות כתוב האישום מתווך

3. במועד הרلونוני לכתב האישום התגorer הנאשם עם הוריו ב ביתם באבו סנאן (להלן: "הבית"). אחיו של הנאשם, טליע מרזוק (להלן: "טליע או המתלוון") התגורר ביחיד מגוריים נפרדת מתחת לבית. פאדי מרזוק (להלן: "פאדי") הינו אחיהם של הנאשם והמתלוון.

באותה עת החזיק אביו של הנאשם בתוך כספת שנמצאת בתוך ארון נעל בבית אקדמי חצי אוטומטי מסוג NF קליבר 9 מ"מ פראבלום וזאת ברישוין (להלן: "האקדמי") ומחסניות תואמות טעונות בקדורים בקוטר 9 מ"מ. בתרnier 17.6.22, בשעות הבוקר, התפתחה בחצר הבית ויכוח בין הנאשם לבין טליע, במהלך קילל טליע את הנאשם, איים עליו והטיח בו מילימ' פוגעניות. בהמשך לכך, הגיע פאדי לחצר והתפתח בין השלושה דין ודברים בצעקות. על רקע הויכוח ובמהלכו, ניגש הנאשם לבית, פרץ את הארון, פתח את הכספת באמצעות הקוד שהוא ידוע לו, והוציא את האקדמי, טען אותו במחסנית ובה 12 כדורים, דרך אותו, יצא מפתח הבית, החל לרדת במדרגות לעבר החצר בה היה טליע שבבו אליו, וירה לעברו מטווח של 12-10 מטרים שלושה כדורים באמצעות האקדמי בכוונה לגרום לו לנכות או מום או לחבלת חמורה. בשלב זה הגיע בכת בנאשם על מנת למנוע ממנו לירות וכדי להניא אותו ממעשי, עד שהצליח ליטול מידיו את האקדמי.

כתוצאה מהיר, טליע נפגע בעורפו, נפצע, ברח ופונה באمبולנס לקליטת טיפול בבית החולים בנהaria עם פצע ברקומות הרכות של הקrkpast משמאלו. בהמשך עוד באותו היום טליע עזב את בית החולים על דעת עצמו.

תסקרי שירות המבחן

4. קבלת התסקרי הتسويי התעכבה פרק זמן ארוך בעיקר כתוצאה מבעיות ומגבלות רפואיות שמנעו קיומו של קשר רציף עם הנאשם. בתסקרי שירות המבחן פורטו בהרחבה נסיבותו האישיות של הנאשם. מהתשקרים עולה כי הנאשם מודה ומקבל אחריות על ביצוע העבירות, מביע חרטה, מגלה מוטיבציה לשינוי ולניהול אורה חיים נורמטיבי. הנאשם הביע צער עמוק על מעשיו, חש רגשות בשואה ואשמה בגין התנהלותו, מתקשה לסלוח לעצמו וכן הפגיעה שגרם לאחיו, והאכזבה והצער שנגרמו להוריו. הנאשם מגלה אמפתיה לטליע ומכיר בכך ובפגיעה שהסביר לו. שירות המבחן התרשם מתהילך של הפסקת לקחים ויכולת בחינת מעשיו של הנאשם, בכלל זה הבעת מוטיבציה לתהילך טיפולו ולהמשך שיתוף פעולה עם שירות המבחן, תוך שהוא מבטא חשש וחדרה מהשלכות ההיליך המשפטי כנגדו.

שירות המבחן מנאשם בעל מערכת ערכים נורמטיבית, אשר מתמודד עם קשיים ומורכבות המערכת המשפחתית, ומשקיע מאמצים לתפקוד תקין בכל תחומי חייו. עוד צוין, כי על אף קשיים שחוווה בעבר הנאשם מצילhim לשומר על תפקוד תקין ויציב, ומחזק בעמדות פרו חברתיות ואין חווה עצמו בקרבן של מציאות חייו.

שירות המבחן גם לעמדת טליע ששלח לנאים, אינם כועס עלי, ו מבחינתו האירוע נמצוא מאחוריו. בנוסף טליע לא הביע חשש או איום מצד הנאשם, והוא מקווה שהנאשם לא יימק במצבה ההיליך המשפטי. אמו של הנאשם מסרה לשירות המבחן כי הנאשם אוהב את אחיו ואת המשפחה, אך נקלע לSTITואציה מתוק חוסר אונים ועשה טעות. גורמי סיכון שירות המבחן מנה את: קבלת האחריות המלאה, הבעת החרטה, הבושא אותה הוא חש, נוכנותו לשאת בתוצאות מעשיו, המודעות שהנאשם מגלה לקשיי ולחומרת התנהגותו, היציבות במישורי חייו השונים, בכלל זה תפקודו במישור התעסוקתי, קיומה של מידת הרתעה גבוהה סביב היליך המשפטי, תגובת המשפחה, גילוי האמפתיה כלפי המתлон, הבעת הצער על התנהגותו האגרסיבית, גילוי' מחויבות להיליך הטיפולי בו שלוב, שיתוף הפעולה המלא עם שירות המבחן, והעובדה שכום נמצא בשלב מתקדם בהיליך הטיפולי אשר מותאם לצרכיו. עוד נלקח בחשבון כי ישנה רגיעה ביחסים בין הנאשם לממתلون ונראה כי לא נשקפת סכנה מידית כלפי אחיו או החברה, והתרשםות היא מאדם ללא דפוסים עברייניים מושרים הנעדר כל מעורבות פלילתית נוספת.

גורמי סיכון, שירות המבחן מנה את: חומרת התנהגותו של הנאשם, ההערכה כי העבירה מבטאת פורבן והחצנה של רגשותיו הבלתי מעובדים, וכי התנהגותו האלימה קשורה למצב דחק מתמשך נוכח מצבו הבריאות, וניכר כי הוא מתקשה לווסת את רגשותיו כאשר הוא נתון תחת לחץ ומתח, ונטיתו להגיב באופן מיידי ואימפליסיב למצבים בהם חווה כאס והצפה רגשית.

לאור כל האמור לעיל, שירות המבחן התרשם מרמת סיכון נמוכה להתנהלות אלימה, שאם יתרחש, תהיה ברמת חומרה נמוכה, והציג את נוכנותו של הנאשם להמשיך בתהיליך התבוננות עמוקיק לשם הימנעות עתידית ממצבים דומים.

במכלול השיקולים, שירות המבחן סבור כי יש להעדיף את האפקט השיקומי ולנצל את ההליך הפלילי לצורך מינופו, זאת לאור ההערכה כי הטעבות טיפולית עשויה להוביל להפחחת הסיכון להישנות התנהגות עונש חוק מצד אחד הנאשם. לאור כל האמור לעיל, שירות המבחן המליץ להימנע מהטלת עונש של מאסר בפועל על מנת שלא לחבל באפשרות שלובו של הנאשם בהליך שיקומי, לא לקטוע את תפקודו הנוכחי, ולמנוע ההתרדרות במצבו הבריאותי שעלול להוביל לנסיגה בתפקידו. בהתאם, הומלץ על ענישה מוחשית בדמות מאסר שירוצה בעבודות שירות לתקופה המקסימלית הקבועה בחוק. בנוסף הומלץ על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה.

ראיות הגנה לעונש

5. הוגשו מסמכים רפואיים בעקבות התאונה שהנאשם עבר בחודש 2/24 (טע/1), מסמכים רפואיים המתיחסים לפציעה קודמת של הנאשם (טע/2), תעודה נכה של אגן השיקום ממשרד הבטחון (טע/3), סיכום הליך טיפול רפואי-מרכז ידידים לטיפול (טע/4). לאחר הדיון צורף מסמך רפואי נוסף בדבר מצבו הרפואי העדכני של הנאשם והטיפול הנדרש בתקופה הקרובה.

6. מר טליע מרחוק קרבן העבירה, אחיו של הנאשם, ביקש להקל בעונשו של הנאשם ולהטיל עליו עבודות שירות. הפנה לפצעיתו הקללה שנרגמה לו בעקבות מעשיו של הנאשם. עוד הדגיש כי סלח לנאים והם מצויים ביחסים טובים. בנוסף ציין כי הם בנים למשפחה נורמטיבית שמעולם לא הייתה מעורבת בפלילים.

עיקרי טיעוני המאשימה לעונש

7. המאשימה בטיעונה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, תוך מתן דגש על תופעת האלים בנסיבות נשך, והוצרך להחמיר בעבירות נשך, כאשר המטרה היא להגן על גופו, בטחונו, וسلامתו נפשו של המתلون. בכל הקשור לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, צינה כי חלקו של הנאשם הוא מוחלט. עוד טענה כי גם אם תחילת האירוע הייתה לא הייתה מתכוונת, המשך כל תכנון שהתבטא בכך שהנאשם ניגש לכסתפת, הקיש אகוד לפתחתה, הוציא את האקדח, טען אותו במחסנית, דרך אותו, ירד חזורה וירה לעבר המתلون. המאשימה הפנתה לחבאות שנגרמו למתلون כתוצאה מהירי בدمות פצע בركמות הרכות של הקרקפת משמאלו, ולפוטנציאל הנזק הגבוה, שכן הבדל של מילימטרים בזווית במוקם הפגיעה בראשו של המתلون יכול היה להביא למוות. עוד צינה כי מדובר בנאים בגין שהבין את אשר הוא עשה, את הפסול במעשהו ואת השלכותיהם, הוא אינו קרוב לסיג לאחריות פליליות, לא היה במצוקה נפשית, ולא היה כל גורם שפגע ביכולתו להימנע מעשייו. הפנה לתסקרים שירות המבחן מהם עולה כי הנאשם נמצא בקשר "אמיתי" עם שירות המבחן שלושה חדשניים בלבד, וכי אין בהליך טיפול קצר, מזרחי וחליק כדי להצדיק סטייה ממתחם הענישה, בשים לב לחומרת העבירות. באשר לנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירות, הפנה להודאת הנאשם בשלב מאוחר לאחר ניהול חלק ממשמעותי מההליך, ולהעדר>User פלילי. בכל הקשור למידניות הענישה, הפנה לפסיקה רלוונטית וטענה למתחם עונש הולם אשר נע בין 9 ל-13 שנות מאסר בפועל. לאור כל האמור לעיל, והעובדה כי לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהתמחם לקולה, ביקשה לאמץ את מתחם הענישה, ולמקם את עונשו של הנאשם ברף האמצעי של המתחם. עוד ביקשה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי ממשמעותי, קנס כספי ופיזי כספי הולם ומשמעותי לטובת המתلون.

עיקרי טיעוני הנאשם לעונש

8. ב"כ הנאשם הפנה להודאותו של הנאשם בכתב האישום המתוון, לكيוחת האחוריות בבית המשפט, להבעת החרטה, לשיטוף הפעולה המלא עם היחידה החוקרת מיד לאחר קרות האירוע, ולתיקון מהותו בכתב האישום. הפנייה לעובדה כי מדובר בנאש נעדר עבר פלילי אשר ניהל אורח חיים נורטטיבי עבור לביצוע העבירות, שירות שירות חובה וקבע בצח"ל, ולמעשה מדובר בהסתמכותו הראשונה לפליילים. עוד הפנה לנسبותיו האישיות של הנאשם, בין היתר לעובדה כי התחתן לאחרונה, רצונו לפחות דף חדש, ולהקדים משפחה. הדגיש את מצבו הרפואי הקשה עבור לביצוע העבירות ובפרט למחלה הקשה ברגלו שאף עלולה להביא לקטיעתה ללא קבלת טיפול מתאים. הפנייה לתאונת הקשה אותה הוא עבר לאחר ביצוע העבירות בגיןה היה מורדם ומונשם ממש שבוע ימים, ובמהמשך היה בטיפול והשגחה ממש תקופה ארוכה ועד היום. ביקש להתחשב בתקופה בה הנאשם היה במעצר עד תום ההליכים, ובמהמשך התקופה בה היה עצור בפיקוח אלקטרוני וכיום נמצא במעצר בית מלא בתנאים מוגבלים. הדגיש את הקשיים אוטם עבר בתקופות אלה בשים לב במצבו הרפואי הקשה והמורכב. לגבי נסיבות ביצוע העבירות, ציין כי חלקו של הנאשם מוחלט, כאשר העבירות בוצעו ללא כל תכנון מוקדם, באופן ספונטני, ברגע של איבוד עשתונות ושליטה למספר רגעים בודדים, וזאת בעקבות דברי ההשלפה והאים שחווו מצדיו של המתלוון. הדגיש כי העבירות בוצעו בנסיבות שהיר לאבי של הנאשם אשר הוחזק כדי בכספיות בטור בית המשפט, של הנאשם הייתה גישה אליה, כשבסתופו של יום הנשך נתפס ונמסר לידי המשטרה. עוד טען כי הנאשם עצר את הרוי לאחר 3 כדורים, כשבמחסנית היו עוד כדורים. הפנייה לנזק הפיזי הקל שנגרם למתלוון כתוצאה מביצוע העבירות, וזאת מוביל להתעלם מפוטנציאל הנזק הגבוה והקטלני שהוא עלול להיגרם. עוד הדגיש כי לא ברור מעובדות כתב האישום המתוון באם הפגיעה נגרמה מרסיס או מקליע. באשר לאמור בתסקרי שירות המבחן, הדגיש את שיתוף הפעולה עם שירות המבחן חרף מצבו הבריאותי ונסיבותיו המורכבות, ואת רצונו העז להפיק תועלת מההיליך הטיפולי. בכלל זה ציין כי מדובר בתסקייר חיובי ביותר, אשר מצדיק סטייה לכולה ממתחם העונש ההולם ואימוץ המלצותיו משיקולי שיקום לאור התהילה הטיפולי המותה בו הנאשם החל, וכן משיקולי צדק נוכח מצבו הרפואי הקשה המציג טיפול אלטרנטיבי שאינו כולל בשירותו הרפואית של שב"ס. בנוסף ביקש לחתם משקל משמעותי לטענתו הסלchnית והמקלה של קורבן העבירה, להימנע מהטלת מאסר בפועל אשר יפגע קשות במצבו הרפואי של הנאשם ובמשפחהו, בגין לפסיקה, בהורי החולמים ובאשתו הטריה. אשר למדניות הענישה, אבחן את פסיקת המאשימה, הפנייה לפסיקה, וטען למתחם העונש ההולם אשר נע בין 18 ל-48 חודשים מאסר בפועל. לאור כל האמור לעיל, ביקש לסתות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום וצדקה, לאמץ את המלצות שירות המבחן, ולהטיל על הנאשם עבודות שירות לתקופה המקסימלית של 9 חודשים עבודות שירות, ולהילופין להטיל עונש בתחתית המתחם.

9. הנאשם עצמו הביע בבכי חריטה עמוקה על מעשיו, ציין כי הוא סובל מרגשי אשם וייסורים עמוקים שלו אותו עד סוף חייו. עוד הסביר כי האירועינו אינו מופיע אותו וח:right;rgig בחיו. עוד ציין כי תמיד הוא היווה כותבת לעזרה תמיכה והרגעה עבור כלם. הנאשם הביע את שמחתו מכך שהוא בסדר ופיתעה הייתה קלה, גילה רצון ומוכנות לעבור הליכי טיפול ושיקום.

קביעת מתחם העונש ההולם

10. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דין בהבנית שיפוט הדעת השיפוטית בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזרת הדין הינו עקרון הלהימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלהימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, אשר נגזר מחומרת העבירות ונסיבות ביצוען, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותן עבירות.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירות הנשך הינם הצורך לשמר על חי אדם ושלמות הגוף, על שלום

11. הערכיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירות הנשך הינם הצורך לשמר על חי אדם ושלמות הגוף, על שלום הציבור ותחזות בטחונו מפני פגיאות בגוף ונפש, ועל הסדר הציבורי. על ערכיים אלה ניתן להגן בעיקר באמצעות פיקוח הדוק של הרשות להנפקת רישיונות להחזקת נשך. נשיאת נשך שלא כדין מחייבת ביכולתה של הרשות לבצע פיקוח ומחייבת כנדרש. בנוסף מי שמחזיק נשך ללא רישיון מסכן את הציבור, אחריו שלא עבר הכשרה מתאימה, ויש להניח כי אינו יודע להשתמש בו בדרך נכונה ובטוחה. למוטר לצין, כי לא כל אדם רשאי לשאת נשך, ושיקולי הרשות במתן היתר לנשיאת נשך נועד להבטיח את שלום הציבור וניתנים במשורה ביחס לאזרחים מן השורה. החוק והפסיקה ייחסו לעבירות בנשך חמורה מיוחדת, נוכח ההשלכות הרות האסון, ופוטנציאלי הסיכון הרבה הגדלם בהן. נפקח, כי זמיןותו של נשך חמם בעל פוטנציאלי להסלמה בעבירות אלימות מסוימים, מחיבת ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה.

בית המשפט העליון התייחס רבות לחומרתן של עבירות נשך, אך שהפכו ל"מכת מדינה" ולצורך להחמיר עד מאד בענישה בעניין. גם המחוקק התייחס לחומרת עבירות הנשך שכקבע לאחרונה בהוראת שעה עונשי מינימום לעבירות נשך, חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, אשר נכנס לתוקף בדצמבר 2021. ר' ע"פ 5813/21 ג'בארין נ' מדינת ישראל שם נאמר בין היתר: "רבות נכתב על עבירות נשך והתרבות ערכאת הערעור בקביעת העונש ההולם בכלל ובעבירות נשך בפרט. אם קיימת התערבות, היא בדרך כלל נעשית על מנת להחמיר בעונשים של עברייני נשך ולא להקל עליהם. לאחרונה, נאמרו על ידי הדברים הבאים במסגרת ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' בסילה: 'אין צורך להזכיר במילים על אודות החומרה הנלווה לעבירות נשך. אין היום חולקין כי עבירות מסווג זה הפכו ל"מכת מדינה" של ממש...מכה זו מצריכה מענה הולם בדמות ענישה מה חמירה של הטלת עונשי מאסר משמעויות'. מצוים אנו לעת זאת במצב חרום של ממש בעניין עבירות נשך, ולא בכדי נתקבל עתה תיקון לחוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021) - שלא חל בעניינו - הקובע עונשי מינימום לעבירות נשך' (שם, פסקה 25). ראו לעניין זה גם דבריו של כב' הש' אלרון ברע'פ 20/3613 לאלוזיל כדלהלן: "לגופם של פרטים, עבירות בנשך הפכו בשנים האחרונות, לתופעה נפוצה בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית, המביאה לעיתיםழמונות לפגיעה בחפים מפשע ולאובדן חי" אדם. כתוצאה לכך, בית משפט זה שב וקבע כי מתחייבת החומרה ממשית בענישה על עבירות אלו, על מנת לשדר מסר מרთיע מפני ביצוע...".

12. העבירה החמורה ביותר שיווסה לנאשם היא עבירות החבלה בכונה חמירה. בתי המשפט שבו והדגישו את הצורך להחמיר בדינים של נאשימים בעבירות בהן הורשע הנאשם, ובפרט כאשר אלו יוצרות סיכון מיידי וממשי. נפסק לא אחת כי עבירות מסווג זה מבטאות לזלול חמור ומעורר דאגה בחו"ל אדם, תופעה המחייבת ענישה חמירה ומרתיעה. הערכיהם החברתיים המוגנים בעבירת החבלה בכונה חמירה הם כבוד האדם, הזכות לחיים, בריאות האדם, הזכות לאוטונומיה על הגוף ושלמות הגוף והנפש, הגנה על הביטחון האישי והגנה על שלום הציבור וביטחונו מפני מעשי אלימות מכל סוג.

בקביעת רף ענישה מרבי של 20 שנות מאסר ביטה מהחוקק את החומרה הרבה שנודעת לפגיעה בשלמות גופו של אדם ובבריאותו, אשר נעשתה מתוך כוונה מיוחדת להטלת נזות, מום או חבלה חמורה בנפגע. לא אחת עמד בית המשפט העליון על החומרה הימינית הנעוצה בעבירה זו ובמיוחד עת נערה על רקע עניין פער של מה בכר ועל הצורך בענישה ממשית ומרתיעה. ר' לדברי כב' הש' א' שהם בע"פ 8823/12 שבתאי י' מדינת ישראל לצערנו, אין מדובר במקורה חריג ונדרי במחוזותינו, כאשר אנו Unidos, חדשות לבקרים, לויכוחים ומחלוקת על עניינים של מה בכר, אשר מתרדרדים במהירות הבזק להחלפת מהלומות ולשימוש בשנק קר, ולעיטים גם בשנק חם. המذבור בתופעה קשה, שאין ניתן להשלים עמה, שכן היא פוגעת אונשות בזכות לחיים ושלמות הגוף, ועל בתי המשפט לתרום את תרומתם במאמץ לדברת התופעה...."

ראו גם דברי כב' השופט י' אלרון בע"פ 20/69 אבו חdir י' מדינת ישראל : "לא אחת עמד בית משפט זה על החומרה היתריה שבUberiorot אלימות בכלל, ובUBEIRA של חבלה בכונה חמירה בפרט, לאור הפגיעה הקשה בזכותו של אדם לשלמות גופו, בכבודו העצמי, ובחושת הביטחון האישי שלו... לא זו בלבד, אלא יש ליתן ביטוי לחומרה שיש לראות בהתנהגות אלימה אשר באה כניסין לפתרון סכסוכים. בהתאם, ראוי להטיל ענישה ממשית ומוחשית, המרתיעה את הציבור מפני נקיטת אמצעים בדרכים אלימות על פני ההליכה בדרך הנorum והשלום (ע"פ 4454/19 פלוני י' מדינת ישראל, בפסקה 26 (30.7.2020))."

נסיבות ביצוע העבירות

13. נסיבות ביצוע העבירות פורטו בהרחבה במסגרת תיאור עובדות כתוב האישום המתוקן. בקביעת חומרת עבירות הנشك יש להביא בחשבון מספר מרכיבים, ובכללם: סוג הנشك המוחזק שלא כדין, מספר הנשקים, כמות התהומותה ומטרת החזקתו (ראה ע"פ 1530/04 + 1332/04 יצחק רفال פס ואח' נגד מדינת ישראל (בימ"ש העליון). חלקו של הנאשם ביצוע העבירות הינו בלבד. אמנם לא מדובר באירוע מתוכנן מראש, כי אם באירוע שהחל בויכוח קלות ודברי איום מצד המתلون, אך מיד לאחר הויכוח הנאשם פעל באופן מוחש. הנאשם עלה במדרגות לקומה השנייה במרתה להוציא את הנشك, פתח את הכספה באמצעות הקוד, לקח אקדח, טعن אותו, דרך אותו, יצא מפתח הבית, וירה לעבר המתلون שעמד בגבו אליו שלושה כדורים. הנאשם אדם בגין, שהבין את הפסול במעשה והשלכותיהם, יכול היה לחזול ממעשו בכל אחד מהשלבים הנ"ל, אך הוא לא עשה כן. מעשיו של הנאשם הופסקו כתוצאה מהתערבותו של אחיו פדי שנטל מידיו את האקדח, ולא מסיבה אחרת.

חומרה מיוחדת, יש בעובדה שהנ/msg נושא והוביל את הנشك ועשה בו שימוש בבית מגורים, כך שפוטנציאלית הפגיעה באחים היה רב ורק במלול לא נפגעו אנשים נוספים. אין לחות הנאשם כי לא ברור אם הפגיעה שנגמרה למתרлон היא כתוצאה מקליע או מרסיס (ריוקושט), אולם, יש לציין שמדובר בנאים שאינם מורשה לשאת נשק או לעשות בו שימוש, לא עבר הנסיבות מתאימות, לרבות אלו הקשורות בנסיבות בירוי, ופוטנציאלי הנזק מירי גם אם לא כוון בראשו של המתلون עלול להיות רב, ואף קטלני. כתוצאה מהיר, טילע נפגע בעורפו ונפצע, הוא פונה לבית חולים לקבלת טיפול עם פצע ברקמות הרकות של הק רקפת משמאלי, ועצב את בית החולים על דעת עצמו עוד באותו היום, ואין מחלוקת כי מדובר בפגיעה קלה. עם זאת, רק במלול הפגיעה לאחרה לראשונה של טילע שאז היה נגרם לו נזק קשה וייתכן והפגיעה אף הייתה מביאה למותו נוכח העובדה שמדובר בפגיעה ראש.

14. יצוין לטובת הנאשם, כי לא מדובר בנشك שמקורו בגורמים עבריניים או בנشك שהוחזק שלא כדין, אלא בנشك שהוחזק על ידי אביו ברישawn, ולאחר האירוע נתפס על ידי המשטרה.

15. בכלל הניסיות, יש לקבוע כי במקרה זה הפגיעה בערכיהם המוגנים ביחס לכל העבירות מצויה בرف חומרה ביןוני ומעלה.

מדיניות הענישה והפסיקה הנהוגה

16. בע"פ 6737/21 ابو זaid נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של חבלה בכונה מחמירה, נשיאת נשק, ורי באזר מגורים, לאחר שבמהלך ריב שהתחפה בין המתלוּן, האחרון דחף את הנאשם אשר עזב את המקום, הצעיד באקדח ויניגש לבתו של המתלוּן ירה בו וגרם לו למשמונה פצעי ירי. בהמשך, הנאשם כיוון את האקדח לכיוונו של אחד מילדיו הקטנים של המתלוּן שהגיעו למקום, ירה מספר יריות באוויר וברח מהמקום. נקבע מתחם ענישה בגין שש שנות לתשע שנות מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 8 שנות מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה.

בע"פ 780/16 שואה נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של חבלה בכונה מחמירה, הובלה ונשיאת נשק, וחללה בمزיד, לאחר שבתגובהו לירי על בני משפחתו ירה לעבר המתלוּן 7 כדורים מטווח קצר. הקליעים פגעו ברכב, שמאחורי התחבאו המתלוּן ובני משפחתו. הנאשם נמלט מהמקום כשהוא נושא עמו את האקדח. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין ארבע שנות מאסר בפועל לבין שבע שנות מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 5 שנות מאסר בפועל.

ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 6101/16 אחמד עוז נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של חבלה בכונה מחמירה, ורי באזר מגורים, נשיאת נשק, שיבוש מהלכי משפט ושינוי זהות של רכב בכר, שניגש אל הרכב בו ישב המתלוּן, פתח את דלת הנהג וירה לעבר המתלוּן שתי יריות שאחות מהן פגעה ברגלו השמאלית של המתלוּן והשנייה בחולון דלת הנהג. במהלך הימלטוֹו הבחן הנאשם במתלוּן דולק אחיוו ונופף לעברו באקדח והמתלוּן התנגש עם רכבו בקטנוּע שעליו רכב הנאשם והאחרן נפל ונחלל. כתוצאה מעשי הנאשם, המתלוּן נפגע ברגלו ואושפץ. נקבע מתחם עונש הולם שבין 6 לבין 12 שנות מאסר בפועל. על הנאשם בעל ערך פלילי מכבד הוטלו 9 שנות מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שעונשו של הנאשם הופחת ל- 8 שנות מאסר בפועל, בגין היתר מהטעם שהנאשם לא כיוון את כלי היריה לעבר פלג גופו העליון של המתלוּן. בע"פ 7850/21 איאד דסוקי נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של חבלה בכונה מחמירה ונשיאת נשק בכר שהציג באקדח עקב אחריו המתלוּן (שהיה מסוכסך עם אחיו של הנאשם), וכאשר רכבו של הנאשם היה במקביל לרכבו של המתלוּן הנאשם ירה דרך חלון רכבו שלוש יריות לעבר המתלוּן ופגע בירכו. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 3.5 ל- 7 שנות מאסר בפועל. על הנאשם בעל ערך פלילי הוטלו 57 חודשי מאסר בפועל, כולל הפעלה חלקית של מאסר מותנה במצטרב (6 חודשים). ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 9104/20 מדינת ישראל נ' דור בטכ' ניקוב הנאשם הורשע בעבירות של חבלה בכונה מחמירה, נשיאת נשק והחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, בכר שהציג באקדח טען והגעע לעסק שעבד המתלוּן, נזקק המתלוּן לניתוח ברגלו. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 2.5 ל- 5 שנות מאסר בפועל. על הנאשם בעל ערך פלילי הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל, והופעל מאסר מותנה בחופף. ערעור על קולת העונש התקבל באופן שעל הנאשם הוטלו 4 שנות מאסר בפועל, והופעל המאסר המותנה של 12 חודשים באופן מצטרב, כך שscr הכל הוטלו על הנאשם 5 שנות מאסר בפועל. בע"פ 5376/18 מוהנד אגבאריה נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של חבלה בכונה מחמירה והחזקת נשק ותחמושת, בכר שעיל רקי עסessor משפחתי הגיע לבית המתלוּן ואחיו, וירה עליהם באמצעות תת מקלע. כדור אחד פגע ברגלו של המתלוּן, והוא נדרש לעבור מספר ניתוחים. נקבע מתחם עונש הולם בין 6 ועד 10 שנות מאסר בפועל. על הנאשם נעדר עבר פלילי הוטלו 7 שנות מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שעונשו של הנאשם הופחת ל- 6 שנים ו- 3 חודשים בהתחשב בתהילך שהנאשם עobar ובמכלול נסיבותיו לרבות העדר עבר פלילי. בע"פ 4344/18 אשרף גבר נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של חבלה בכונה מחמירה ונשיאת נשק ותחמושת שלא כדי, בכר שעיל רקיRib משפחתי, נטל נשק וירה ממנו מרחק מטרים ספורים לא פחות מ- 7 יריות לכיוון אביו של המתלוּן, אך היה זה המתלוּן שנפגע מקליע שבר את עצם השוק ברגלו. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 4 לבין 8 שנות מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 5 שנות מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 2847/16 בילאל רשייד נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של חבלה בכונה מחמירה ונשיאת נשק, בכר שעיל רקי סכטור עם המתלוּן הגיע לבתו של המתלוּן חמוש בפגיעה זיקוקין, באקדח ובתחמושת זרק את פג זיקוקין על שכנו של המתלוּן וירה מספר יריות באוויר, לאחר מכן, ניסה הנאשם להיכנס לבית המשפחה ותוך כדי כך ירה לעבר אביו ואחיו של המתלוּן, אך לא הצליח פגוע בהם, ונמלט מהמקום. נקבע מתחם עונש הולם שבין 4 לבין 8 שנות מאסר בפועל. על הנאשם בעל ערך פלילי הוטלו 4 שנות מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה.

17. המאשימה הפניה למספר פסקי דין מתחמי הענישה נעים בין 9 ל- 11 שנות מאסר בפועל והעונשים שהוטלו נעים בין 4.5 ל- 13 שנות מאסר בפועל.

18. בע"כ הנאשם הפנה למספר פסקי דין כאשר מתחמי הענישה נעים בין 6 חודשים ועד 8 שנות מאסר בפועל והעונשים שהוטלו נעים בין 13 חודשים ועד 5.5 שנים מאסר בפועל. יצוין כי חלק מפסקி הדין לא כללו עבירה של ירי מנשק חם וחילק מפסקי הדין התייחסו לעבירה של גריםת חבלה חמורה או חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, ולא לחבלה בכונה מחמירה.

לסיכום מתחם העונש ההולם

19. העבירה החמורה ביותר המוחסת לנאש הינה חבלה בכונה מחמירה והוא נשאת בצדיה עונש של עד 20 שנים מאסר העונש המרבי הקבוע בחוק ביחס לעבירה של נשאה והובלת נשך הינו 10 שנים מאסר ולא פחות מ- 2.5 שנים (עונש המינימום הקבוע בחוק שאינו יכול להיות כלו על תנאי), העונש המרבי הקבוע בצדיה של עבירה של ירי בשחק חם באזרע מוגרים הוא עד 5 שנים מאסר. יש בתיקון 140 לחוק העונשין כדי ללמד על מגמת החומרה הכללית ביחס לעבירות נשך, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בפסקיקה.
20. לאחר שבדקתי את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען כמפורט לעיל, העריכים החברתיים עליהם יש להגן, מידת הפגיעה בהם והפסקיקה הנהוגה, אני סבור כי במקרה זה מתחם העונש ההולם צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל שלא יחת מ- 5.5 שנים ולא יעלה על 9 שנים מצד עונשים נלוויים.
- נסיבות שאין קשורות ביצוע העבירות
21. לאפשר אני מביא בחשבון את הودאת הנאשם בכתב האישום המתוקן, קבלת האחוריות, הבעת החרטה העמוקה והכנה, והחיסכון בזמן שיפוטי (ה גם שנשמעו חלק מהעדים לרבות עדותם של המתلون). משקל לקולה ינתן לשיתוף הפעולה המלא של הנאשם כבר בתחלת החוקירה. כן תובא בחשבון תקופת המעצר בה הנאשם היה נתן מיום 4/7/22 ועד ליום 18/8/22 (כידוע תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר בפרט למי שסובל מצב רפואי קשה), תקופה המעצר בה הייתה נתן באזוק אלקטרוני מיום 18/8/22 ועד ליום 23/6, והתקופה בה הוא נתן במעצר בבית מלא בתנאים מגבלים מיום 6/6/23 ועד היום. משקל ממש ינתן לתסקרים החשובים שהוגשו בעניינו של הנאשם, לשיתוף הפעולה המלא עם שירות המבחן, לנכונותו של הנאשם להמשך הטיפול ושיקומי כפי שעולה גם מ"סיכום התהילה הרפואי" מאות "מרכז ידידים לטיפול" (טע/4), סיכון השיקום והמלצות שירות המבחן. כן תובא בחשבון עמדתו הסלחנית של קורבן העבירה כעולה מדבריו בפני, ועתרתו להימנע מרכיב של מאסר בפועל מאחרו סורג ובריח. בנוסף תובא בחשבון העובדה שהנאש נעדר עבר פלילי, ולמעשה מדובר בהסתמכותו הראשונה בפלילים. משקל ינתן גם לנסיותיו האישיות כמפורט בטיעוני הגנה, בדגש על מצבו הרפואי הקשה עבור לביצוע העבירות כעולה מהמסמכים הרפואיים (טע/2), והתאונה הקשה אותה עבר לאחר ביצוע העבירות והשלכותיה כעולה מהמסמכים הרפואיים (טע/1). כך גם יש להביא בחשבון את השלכות המאסר על משפחתו של הנאשם ועל כלתו הטריה. ינתן משקל לקולה גם להשכלות שעולות להיות למאסר בפועל על הנאשם נכון הבריאות המורכב. סטייה מתחם העונש ההולם והענישה הרואיה
22. בהתאם לסעיף 40 ד.(א) לחוק העונשין נתונה לבית המשפט הסמכות לסתות מתחם העונש ההולם ולקבע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקום לרבות העמדתו במבחן.

23. כמפורט בתסקיריו שירות המבחן הנאשם עבר דרך שמעוותית, וכיום נמצא במסגרת טיפול רגשי, הוא עובר ומעוניין להפסיק בתהיליך התבוננות מעמיק. היעדר כל עבר פלילי, לצד הנسبות שהובילו לביצוע העבירה, מוטיבציית שיקום גבואה, חריטה כנה ואמיתת בצד רגשי אשם, יסורים, ושיטוף הפעולה המלא עם שירות המבחן, מצביעים באופן ברור על סיכון שיקום גבוהים.

24. יאמר, כי מועטים וחרגים המקרים בהם שירות המבחן ממליין על ענישה שיקומית בעבירות נשך ואלימות כפי המלצתו הנווכחת. עיון בפסקה מלמד כי גם בגין משפט מעטים לנוקט בדרך זו כאשר מדובר בעבירות נשך, אך עושים כן במקרים המתאים. כך לדוגמה ר': [ע"פ 4332/21](#) עאסלה נ' מדינת ישראל נתקבל ערעורו של הנאשם אשר הורשע על יסוד הדמיתו בהחזקת תת מקול מألوוה מסוג קרלו' ומחסנית. נקבע מתוך ענישה הנע בין 22 ל- 48 חודשים מאסר, ונגזרו על הנאשם, עיר בן 25, נשוי, שעברו נקי, ושירות המבחן הגיע תסוקיר חיובי בעניינו, 15 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים. בית המשפט העליון העמיד את עונשו על 9 חודשים מאסר לRICTO בעבודות שירות, תוך חריגה מהמתחם משיקולי שיקום. [בע"פ 13/13](#) מדינת ישראל נדחה ערעור המדינה על קלות העונש בעניינו של נאשם שהורשע לאחר שמיית ראיות בעבירות של רכישה והחזקת נשך ותחמושת, נשאה והובלת נשך ותחמושת, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, מעשה פזיות ורשלנות, והסתיעות ברכב לביצוע פשע. בית המשפט המחויז קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר בפועל בעבודות שירות - 20 חודשים מאסר בפועל והשיט על הנאשם 6 חודשים מאסר לRICTO בעבודות שירות. בית המשפט העליון קיבל את הערעור במובן שקבע מתחם ענישה גבוהה יותר בטוח שבין 12 ל- 36 חודשים מאסר בפועל, אך דחה את ערעור המדינה, מצא הצדקה לחזור מהמתחם משיקולי שיקום. [בת"פ \(מרכז\) 16-02-16](#) מדינת ישראל נ' בזgalו הורשעה נאשמת בעבירות של סחר בנשק, מטרית ידיעות כזבות על עבירה פשוטה וшибוש מהלכי משפט; הנאשמת, שהתמכרה לסמיניס מסוכנים, מכאה אקדח ותחמושת, שקיבלה לידי במסגרת עבודתה כמאבטחת, תמורה 8,000 ₪. בית המשפט העמיד את מתחם ענישה על טווח שבין 18 ל-36 חודשים מאסר בפועל, סטה ממנו משיקולי שיקום, וגורע על הנאשمت - בת 50, נעדרת עבר פלילי, אשר עברה תהיליך שיקומי ארוך ומשמעותי שבמסגרתו נגמרה מסמים ומהימורים והחלה לנHAL אורח חיים נורטטיבי, 6 חודשים מאסר לRICTO בעבודות שירות ועונשים נלוויים.

25. יודגש, כי הדוגמאות הנ"ל מתייחסות לקרים פחות חמורים באופן מוגבלת מהמקרה הנדון מהטעם, שאין כוללים את העבירה החמורה של ידי מנשך חם וחבלה בכונה מחמירה.

26. אשר להמלצת שירות המבחן להטלת מאסר בעבודות שירות לתקופה של 9 חודשים, אני סבור שלא ניתן במקרה זה להסתפק במאסר בעבודות שירות כרכיב עוני, זאת נוכח חומרת העבירות ונסיבות ביצוע המחייבת הטלת רכיב של מאסר בפועל לתקופה ממשוכת. כיצד, המלצה השירות המבחן אינה מחייבת את בית המשפט ושיקול הדעת הסופי לעוני העונש נתון לבית המשפט שנתקודת השקפותו רחבה יותר ובוחנת שיקולים נוספים מעבר לשיקולי השיקום (ראו בהקשר זה [ע"פ 09/09](#) שגב נ' מדינת ישראל (בימ"ש העליון), [ע"פ 13/2015](#) פלוני נ' מדינת ישראל).

27. בכל הקשור למצבו הבריאותי של הנאשם, אין להקל בו ראש והוא מחייב התחשבות של ממש, אך אינם מהווים חסינות בפני מאסר אחריו סורג ובריח. בהתאם לפסיקה, אין במצב בריאותי קשה ככל שהיא כדי לשמש מחוסם לעונשה מהותית כולל מאסר בפועל, כאשר מדובר בעבירות חמורות - ר' ע"פ 11445/05 דוד רוט ב' מדינת ישראל שם צוטטו דברים שנאמרו בע"פ 804/85 ויל ב' מדינת ישראל כדלקמן: "אכן, הוצגו בפני השופט המלמד ראיות באשר למצוב בריאותו של העורר, אך אין בכלל אלה כדי לבדוק לא אחת, כי אדם אשר חטא כנגד החברה וביצע עבירות המצדיקות המערער. כבר הזדמן לבית-משפט זה, קבוע לא אחת, אל לו לצפות כי מצוב בריאותו הרופף ישקל כנימוק מספיק לפוטרו מהמאסר. ומחיבות כליאתו למען הגן על הציבור, אל לו לצפות כי מצוב בריאותו הרופאי ישקל כנימוק מספיק לפוטרו מהמאסר. בחוליו של המערער יכולם לטפל השירותים הרפואיים של שירות בתי-הסוהר". בע"פ (ת"א) 71951/07 מדינת ישראל ב' שורץ שם בית-המשפט המחויז דחה את הערעור לעוני העונש, לאחר שהשתכנע כי המערער יוכל לקבל את הטיפולים הדורושים לו במסגרת שב"ס, תוך שהוא מזכיר כי במידה שב"ס נמצא כי הדבר הינו מעבר ליכולותיו, ניתן להפעיל את הסמכות המקנית לשב"ס בסעיף 16 לפકודת שירות בתי-הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב - 1971, המאפשר העברת האסיר לבית-חוללים ממשלו. בין היתר, נקבע כי "כל עוד יכול שירות בתי הסוהר להעניק לנאשםlokha בבריאותו, אפילו מצבו קשה, את כל הטיפול הדרוש לו במתකני, אין מצוב רפואי שזכה יכול להוות מחסום מפני עונשה של מאסר בפועל. עם זאת, מצוב רפואי לKOI, בכלל, יכול להימנות כשייקול לKOAL. בימ"ש קמא הטיל על שורץ תקופת מאסר תוך התחשבות במצב הרפואי וההתבסס על חוות"ד של שב"ס לפיו הוא מסוגל להעניק לשורץ את הטיפולים שהוא זקוק להם".

ההגנה הפנתה בהקשר זה לע"פ 5669/14 לפוליאנסקי נגד מדינת ישראל (להלן: לפוליאנסקי) שם נאמר כי: "בקטgorיה שבה עסוקין יש לבחון אם עונש המאסר בפועל עלול לסכן את חייו של מי שהורשע בדיון או ל��ר בצורה ניכרת את תוחלת חייו, ולהביא מנגד, כאמור, את חומרת המעשים בהם הורשע. תוכאת איזון זה עשויה להיות שליחתו של הנאשם לעונש מאסר בפועל הנמור מתחזית מתחם העונשה שנקבע, או הימנוות מהשתת מאסר בפועל, גם מקום בו "רצפת" מתחם העונש ההולם כוללת עונש מאסר בפועל, הכל לפי נסיבות המקרה".

אצין כי עונינו של הנאשם אינו דומה לעוניינו של לפוליאנסקי שם מדובר במי שעונש מאסר בפועל היה עלול לסכן את חייו בשל מצבו הרפואי החרג, זאת לאחר שהוגשה חוות דעת מקצועית ומונומקט לפיה שהוא במאסר תביא להרעה במצבו וליקיזור תוחלת חייו. עוד נקבע כי הפתח של חריגה מטעמי הצדקה, הוא פתח צר, וכי במקרה יש לאין בין אותו מצוב ייחודי לבין שיקולים רלוונטיים נוספים.

28. עינתי במסמכים הרפואיים שהוגשו עוניינו של הנאשם מהם עולה כי לנאשם נקבעו 50% נכות לצמצמות (נכחה צה"ל של משרד הביטחון) והוא סובל מ�סמנוטס CRPS(תסמונת כאב אחור מורכב) משנת 2011, וכי יש להמשיך בטיפול פיזיותרפיה והידROTרפיה וריפוי בעיסוק במשך חצי שנה מיום 14.12.24, בנוסף לניטילת כדורים, וקנאביס רפואי על מנת להימנע מהתדרדרות במצב הרגל ואפשרות קטיעתו. יצוין כי הנאשם נעדר לצורך נידות בקבאים או בכסא גלגלים. בנוסף, בחודש פברואר 2024 הנאשם עבר תאונת דרכים וסבל משברים רבים בגופו לרבות שבר בחוליה, הורדים והונשם, עבר הליך של קיבוע ובמהמשך היה צורך בטיפול אנטיביוטי ממושך עקב זיהום תה עורי בגבו והוא עדין מתופל בהקשר זה לאחר שהפצע עז בגבו טרם התאונה באופן סופי.

ambil להקל ראש במצבו הרפואי של הנאשם, לא מדובר במצב רפואי אקטואי במובן שהמשמעות המאסר עלול להביא לקיצור ממשי של תוחלת חייו, וניתן לטפל בעוויתו הרפואי של הנאשם גם במסגרת שב"ס, וחזקה על גורמי הרפואה בשירות בית הסוהר שיידעו לספק מענה מתאים למצבו. זאת ועוד, לא ניתן להטעם מחומרת העבירות המיחסות לנאשם והאינטראס הציבורי שנפגע. על כן, ועל אף מצבו הרפואי של הנאשם, אין בכך כדי להצדיק הימנעות מהטלת מאסר בפועל בגין סורג ובריח.

29. במקלול הנسبות, וחרף חומרת העבירות, נוכח האמור בתסוקיר שירות המבחן ונסיבותו האישיות החרגות של הנאשם ובפרט מצבו הרפואי, אני סבור כי נכון במקורה זה לסתות ממתחם העונש ההולם בכל הנוגע לתקופת מאסרו של הנאשם בגין סורג ובריח.

30. בכל הנוגע לנגובה הפיזי שיטול לטובת המתלוון, יובהר כי מדובר בפגיעה עוני שמטטרתו הכרה סמלית בפגיעה שנגרמה למתלוון. נוכח עדמותו הסלכנית של המתלוון ותוצאות האירוע, יוטל פיצוי בסכום נמוך.

31. כאמור, לאחר הטעונים לעונש צירוף הנאשם סיכום רפואי בו פורטו טיפולים שעליו לעבור בתקופה הקדומה. בנסיבות אלו ועל מנת לאפשר לנאשם להשלים את סבב הטיפול הנוכחי, אני סבור שכןן באופן חריג לדחות את מועד התקייבותו של הנאשם לתחלת ריצוי עונש המאסר במספר חדש.

32. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים: אני גוזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 44 חודשים ביכוי ימי מעצרו מtarיך 4/7/22 ועד ליום 18/8/2025.

הנאשם יתייצב לתחלת ריצוי המאסר בתאריך 01/05/2025. אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים וה坦אי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירה עבירת נשק מסווג פשע או עבירה אלימות מסווג פשע וירושע בגיןה.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים וה坦אי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירה נשק מסווג עון או עבירה אלימות מסווג עון וירושע בגיןה.

אני גוזר על הנאשם קנס כספי בסך 5,000 ₪ אשר ישולם למתלוון מר טליע מרזוק (עד תביעה מס' 3). אני גוזר על הנאשם קנס כספי בסך 5,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורה.

הकנס והפיצוי שהוטלו על הנאשם ישולם עד ליום 01/05/25.

תשומת לב הנאשם שיש לשלם את הקנס והפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה, החל מחלוקת 3 ימים מtan גזר הדין ועד באחת מהדרכיהם הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה, או www.eca.gov.il או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות". מוקד שירות טלפוני בשירות עצמאי (מרכז גביה) - בטלפון 35592 ***-***-* (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו). במחוזן בכל סניף של בנק הדואר - בהציג תעודה זהה בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.
ניתן היום, כ"ד כסלו תשפ"ה, 25 דצמבר 2024, בנסיבות הצדדים.